

Sygn. akt VIII C 2311/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 9 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa T. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2311/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 października 2017 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu M. K. powództwo o zapłatę kwoty 1.778,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego w dniu 27 lipca 2016 roku z (...) Finanse spółka z o.o. umowy pożyczki nr (...). Pozwany nie dotrzymał warunków umowy, w związku z czym wierzyciel wypowiedział w dniu 7 listopada 2016 r. umowę. Na podstawie umowy z dnia 11 września 2015 roku (...) spółka z o.o. Spółka jawna dokonała w dniu 29 lipca 2016 r. przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanego. Na dochodzoną pozew kwotę składa się 1.000 zł. tytułem kapitału, 50 zł. tytułem opłaty przygotowawczej, 140 zł. tytułem opłaty za udzielenie pożyczki, 360 zł. tytułem opłaty operacyjnej, 51,21 zł. tytułem odsetek umownych, 15,10 zł. tytułem odsetek karnych oraz 162,29 zł. tytułem odsetek naliczonych po wypowiedzeniu umowy.

(pozew k. 3- 5)

Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2018 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwany nie stawił się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(protokół do wyroku zaocznego k. 37)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2015 roku (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. zawarła z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. umowę o przelew wierzytelności.

(umowa przelewu wierzytelności k. 15- 16)

W dniu 18 września 2015 roku (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. zawarła z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności z dnia 11 września 2015 r.

(aneks do umowy przelewu wierzytelności k. 16)

W dniu 26 lipca 2016 roku M. K. zawarł z (...) Finanse spółka z o.o. we W. umowę pożyczki o nr (...), na mocy, której pozwany otrzymał pożyczkę w kwocie 1.550 zł na okres od dnia zawarcia umowy do 31 lipca 2017 r.

(umowa pożyczki k. 6- 8)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do M. K. wynikająca z zawartej przez pozwanego w dniu 26 lipca 2016 roku z (...) Finanse spółka z o.o. we W. umowy pożyczki o nr (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od pierwotnego wierzyciela. Strona powodowa co prawda złożyła zawartą w dniu 11 września 2015 roku z (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. umowę o przelew wierzytelności, a także zawarty tydzień później aneks do powyższej umowy. Jednak zauważyć należy, że przedmiotowa umowa pożyczki została zawarta później, bo jak już była o tym mowa powyżej w dniu 26 lipca 2016 roku. Zatem nie ulega wątpliwości, że roszczenia wynikające z umowy pożyczki o nr (...) nie mogły być przedmiotem ani umowy cesji wierzytelności z dnia 11 września 2015 roku, jak również zawartego w dniu 18 września 2015 aneksu do powyższej umowy. Co prawda w uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazywała, że nabyła przedmiotową wierzytelność w dniu 29 lipca 2016 r. na podstawie umowy z dnia 11 września 2015 roku. Jednak powód nie przedstawił żadnego dowodu na potwierdzenie powyższej okoliczności. Takim dowodem z pewnością nie może być znajdujący się na karcie 22 dokument zatytułowany „Ostateczny wykaz wierzytelności”, który stanowi załącznik nr 1 do aneksu nr (...) do umowy przelewu wierzytelności, który został przecież sporządzony przed zawarciem umowy pożyczki. Powyższej oceny Sądu nie zmienia również oświadczenie o dokonaniu cesji praw znajdujące się na karcie 23, w którym potwierdzono, że w dniu 29 lipca 2016 r. (...) Finanse spółka z o.o. we W. przelała na powoda wierzytelność objętą pozwem. Tego rodzaju dokument nie może stanowić i nie stanowi dowodu na istnienie zobowiązania pozwanego. Jest to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że osoba podpisana pod dokumentem złożyła oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa tego dokumentu bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Poza tym strona powodowa nie wykazała, że osoba składająca podpis pod oświadczeniem o dokonaniu cesji praw była uprawniona do reprezentacji (...) Finanse spółka z o.o. we W.. Ze złożonego odpisu z KRS nie wynika w żaden sposób uprawnienie J. M. do reprezentowania pierwotnego wierzyciela.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanego. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanego wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwany powinien zapłacić

mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyźnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.